

Jan de Kruiff, 'Godfather van de Utrechtse dj-scene'. © Angeliek de Jonge
[Jan de Kruiff, 'Godfather van de Utrechtse dj-scene'](#).

23 mei 2026

Voor een kop kaneelthee en een platenbon draait Jan (73) al een halve eeuw platen: 'Rock 'n roll never dies'

Ze hebben hem die titel een paar jaar geleden opgeplakt en eerlijk gezegd vindt Jan de Kruiff het veel te veel eer. Maar goed, voor deze gelegenheid - want toch wel trots - heeft hij het knalgele t-shirt aangetrokken waarop met grote letters geschreven staat: 'The Godfather van de Utrechtse dj-scene'.

Hij heeft wat te vieren. Deze zaterdag is Jan de Kruiff vijftig jaar diskjockey. In Utrecht en omstreken vooral, maar hij heeft ook elders in het land en op alle grote festivals gedraaid. Lowlands, Zwarte Cross. „Aan het buitenland ben ik nooit begonnen. Hoe laat het ook wordt, ik wil absoluut in mijn eigen bed kunnen slapen.”

Deze zaterdagavond, zoals wel vaker, draait hij in café De Stad in Utrecht. Daar hebben ze een feestje voor hem in petto om het goudgerande jubileum te vieren. Een halve eeuw plaatjes draaien, het is tenslotte niet niks.

Jan de Kruiff (73) noemt zichzelf ook wel 'flowerpower-dj Jam'. Nooit gaat hij zonder een vrolijke lach op zijn gezicht de deur uit. „Het zal me benieuwen hoe lang ik het nog kan doen, want ik heb prostaatcancer. Voorlopig doe ik nog alsof ik van niks weet. Straks zien we wel verder. En *rock 'n roll never dies*, zo is het ook nog eens.”

Ik heb prostaatcancer, maar voorlopig doe ik alsof ik van helemaal niks weet

Hij woont al vijfendertig jaar in zijn flatje in Utrecht-Oost. Daar bezit hij een enorme collectie elpees en singletjes, plus een bonte verzameling posters en affiches van uiteenlopende avonden en festivals die hij de afgelopen decennia met zijn muziek en olijke verschijning – regentlaarzen en korte broek als act – heeft opgeluisterd. Affiches bijvoorbeeld uit de tijd van De Vrije Vloer, het legendarische alternatieve podium onder parkeergarage Paardenveld, waar Urban Dance Squad werd geboren.

Spontaan vreugdedansje

In zijn woonkamer heeft Jan de Kruiff shirtjes, posters, platen, bекers, mutsen, sjaaltjes en wat dies meer zij uitgestald. Het zijn allemaal pronkstukken die deel uitmaken van de soundtrack van zijn leven.

Willekeurige Top10 van DJ Jan

- Siouxsie and the Banshees – *The Passenger* ('Lekker bombastisch.')
- Golden Earring - *Buddy Joe*
- Schamele Troost (Utrege helden) – *Beatle Hans tribute*
- Virgin Prunes - *Anikulakulot* ('Geweldig intro!')
- Frans Bauer - *Als sterren aan de hemel staan*
- Joe Jackson – *The harder they come*
- Beatles- *Get Back* (Jan de K's megamix – geweldig tussenspel van Billy Preston!)
- Pussycat – *Smile*
- Haircut 100 – *Favourite shirts* (Boys meet girls)
- Rolling Stones – country versie *Honky Tonk woman*

De verhalen die erbij horen, vertelt hij met grote geestdrift, zijn bloemrijke taalgebruik, geregeld een gulle lach en soms zelfs een spontaan vreugdedansje door de kamer ('neem me mijn adhd niet kwalijk'), maar pas nadat hij eerst aandacht heeft gevraagd voor het vogelhuisje op zijn balkon: hier valt jong vogelgeluk waar te nemen. Jan de Kruiff houdt op sommige dagen misschien nog wel meer van vogels en de natuur dan van popmuziek.

„Ik kom uit een katholiek Utrechts gezin met tien kinderen. Ik stond in het midden van de lopende band waarmee ze werden afgeleverd. We woonden in de Keizerstraat, in het centrum van de stad. Ik ben zeer beschermd opgevoed. Vader luisterde alleen naar de radio voor het gesproken woord en klassieke muziek.”

Heulen met de duivel

„Jimi Hendrix stond voor hem gelijk aan heulen met de duivel. Elvis was ook al lastig. En toen moesten The Beatles en The Stones nog komen. Maar bij ABBA, later, ontdooide hij toch, enigszins. De ABBA-leden waren klassiek geschoold en dat wist hij ergens te waarderen.”
Hoe Jan achter de draaitafel verzeild raakte? Ongeveer zo: „Ik was als jongen lid van zwemclub Wilskracht. Ik ontdekte in die tijd dat veel van die waterpoloërs van redelijk alternatieve popmuziek hielden. Ik had voor mezelf al een stel van die platen gekocht. Zodoende rees het idee een huiskamerfeestje te houden waar ik ze kon draaien voor liefhebbers. Thuis ging dat niet. Ik vond het meteen geweldig. Zo begon het, dat ik mijn voorliefde voor popmuziek ben gaan uitdragen. Dat is vanaf toen mijn missie geworden.”

Zo begon het, dat ik mijn voorliefde voor popmuziek ben gaan uitdragen. Dat is mijn missie geworden

Dat huiskamerfeestje leidde tot weer een volgend feestje. Jan kocht meer platen en hij werd steeds vaker gevraagd ze ergens te komen draaien. Hij werkte inmiddels als laboratoriummedewerker en ging in de weekends met zijn eigen disco-apparatuur draaien, vooral bij stildansfeestjes.

Later toog hij met zijn platen in de fietstassen naar de clubs. Om uiteindelijk, lang verhaal kort, uit te groeien tot het fenomeen in de Utrechtse dj-scene dat vandaag in de spotlights wordt gezet.

Hij draaide op scholen en in studentensociëteiten, Fellini onder het stadhuis, Kikker, Mad Mick, Ekko, dB's, de Vrije Vloer, werfkelders, het oude Tivoli en nog steeds TivoliVredenburg. Rijk is hij er niet van geworden, wel heeft hij er tinnitus aan overgehouden. In lichte mate, gelukkig.

Platenbon en koppen thee

Jan kwam vaak al voor een platenbon en een paar koppen kaneelthee. „Waardering is ook beloning, misschien zelfs nog wel meer dan geld. Alcohol achter de draaitafel is sowieso uit den boze, de mogelijke gevolgen daarvan staan haaks op de kwaliteit van de avond. Op een lege dansvloer word je als dj afgerekend, dus dat doe je niet.”

Zijn favoriete muziek? Alles van Aretha Franklin, omdat je er onmogelijk stil bij kunt blijven staan. „Als danser zou ik wel honderd willen worden.”

Hoog op zijn lijstje staan verder Stevie Wonder, The Specials, Steppenwolf (*Born to be Wild*) en Ram Jam (*Black Betty*). Van een geheel andere orde, maar ook he-le-maal top: de vorig jaar overleden Utrechtse cultheld Beatle Hans. „Over zijn vocale capaciteiten kun je twisten, maar hij had ongelooflijk veel charisma.”

Met korte broek en regenlaarzen, af en toe een spontaan vreugdedansje in de woonkamer. © Angeliek de Jonge

Vroeger, tussen haakjes, draaide hij vaak *Child in Time* van Deep Purple als er geschuifeld mocht worden en je de kans had een beetje klef tegen elkaar aan te staan; dat nummer duurt tien minuten (gulle lach.)

De Heilige Antonius

Met stip op één: Rowwen Hèze (*Loat Meej mar drinke*). Van die Limburgse groep heeft hij nog een tweede favoriet: *De Heilige Antonius*. Vanwege dit zinnetje: ‘Soms is ‘t beater iets moeis te verleeze, beater verleeze dan dat ge ‘t nooit het gehad’.

Jan de Kruiff: „Ik heb nooit een partner gehad. Ik denk dat ik er te verlegen voor was, vroeger in elk geval. Maar ik had wel drie jaar een hele fijne latrelatie met Marleen. Ze zong in het kerkkoor, we kenden elkaar uit de parochie waar ik nog steeds actief voor ben. Ik zit zondags in de kerk. Ze overleed alweer een jaar of vijftien geleden, heel plotseling. Maar vandaar dit liedje: ‘Het is soms beter iets kwijt te raken, dan dat je het nooit hebt gehad.’ Het zegt mij dat je niet alleen staat als het tegenzit, dat meer mensen dat weleens hebben.”

Jan de Kruiff bezit een omvangrijke collectie platen, posters en affiches. © Angeliek de Jonge

Geprobeerd heeft hij het wel, een partner vinden. Middels contactadvertenties, in de jaren 90. Daarin noteerde hij dan dat dames wel van de natuur moesten houden. En dat ze 'even oud of tien jaar jonger' moesten zijn. Diep in zijn hart: kinderen waren wél een probleem.

Zijn vrienden van De Vrije Vloer hebben Maarten Spanjer nog eens op zijn dak gestuurd. Die reed in die tijd voor het tv-programma *Taxi* rond met een auto vol verborgen camera's. „Maarten hengelde ook naar die advertenties. Ik heb toen in zijn taxi opgemerkt dat dames 'academisch gevormd' moesten zijn. Haha, daar heb ik nog steeds spijt van.”

Kermit de Kikker

Behalve van natuur, vogels en popmuziek, wordt Jan de Kruiff heel blij van The Muppets. „Kermit de Kikker en op z'n tijd Miss Piggy. Tijdloos leuk, die Muppetshow is cultuur in optima forma.” Mocht hij toch eens in een dip schieten, dan niet voor lang: „Toon Hermans weet mij heel snel weer op te monteren.”

Tijdloos leuk: Kermit de Kikker. © Angeliek de Jonge

Niet te vergeten: Scrabble. Jan was ooit scrabblekampioen van Nederland. Hij legde eens het woord 'Xerofyt'. Niemand wist wat het betekent - een xerofyt is een plant die weet te overleven bij extreme droogte - maar het leverde hem negentig punten op. Jan draait niet alleen muziek in TivoliVredenburg, eens per maand verzorgt hij hier voor de liefhebbers ook de scrabblemiddag 'Triple Woordwaarde'.

In zijn jubileumfeestje heeft hij enorm veel zin. „Vijftig jaar! Toch denk ik: wie kent nou eigenlijk Jan de Kruiff? Ik sta niet voor een uitzinnige menigte te springen achter de draaitafel, zo'n dj ben ik niet. Ik ben er niet vies van om een plaat aan te kondigen! Ik ben van de klassieke soort, met een bak vol vinyl waaruit van alles te kiezen valt. Jaren '60 en '70, top 40, ska, reggae, Nederlandstalig ook, soms punk of new wave. Ligt aan het publiek.”

Honderd favoriete popliedjes

Een paar dagen voor dat feest, als om te laten zien hoe breed zijn smaak is, stuurt hij nog een lijstje met honderd favoriete popliedjes. *Jantje zag eens pruimpjes hangen* van de Veulpoepers, *België* van Het Goede Doel ('Utereg Rulez'), *Je bent niet hip* van Patricia Paay, *Send me a postcard* (Shocking Blue), *Hot Thing* (Prince), *Naughty by Nature* (OPP-ABC) en zo gaat het nog even door, met in het rijtje ook *Rain* van Beatle Hans & Paisley Perverts.

„HELLUP!” besluit Jan de Kruiff zijn top 100-lijstje.

„Luxeprobleem... het zijn er veel te veel!”